

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/161/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521201342
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2521201342.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o medzičasom plnoleté dieťa: A. A., narodená XX.XX.XXXX, bytom ako matka, do času nadobudnutia plnoletosti v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov – matky: B. A., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, E., v konaní zastúpená: Mgr. Zuzana Jedličková, advokátka, so sídlom Royova 9, Piešťany, a otca: F. A., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/X, F. G. A., o trovách konania, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. PN-9P/62/2021-228 zo dňa 22.08.2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ust. § 2 ods. 1, § 52, § 53, § 54, § 55, § 57 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

3. Konštatoval, že Okresný súd Piešťany rozsudkom č. k. 9P/62/2021-156 zo dňa 26.05.2022 zamietol návrh otca na zníženie výživného pre maloleté dieťa a matke priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške tejto náhrady mal rozhodnúť súd prvej inštancie samostatným uznesením. Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 23CoP/96/2022-212 zo dňa 27.02.2023 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I. vo veci samej potvrdil (výrok I.) a v napadnutej časti výroku II. o náhrade trov konania zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (výrok II.) z dôvodu, že súd rozhodnutie o náhrade trov konania právne ani vecne neodôvodnil.

4. Matka si v konaní uplatnila náhradu trov konania z dôvodu, že podaný návrh otca bol podľa nej neopodstatnený a neodôvodnený a ona sa musela brániť. Právneho zástupcu si zvolila aj z dôvodu, že sa nemohla zúčastniť prvého pojednávania.

5. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v mimosporovom konaní je v zásade vylúčená náhrada trov konania účastníkov konania, keďže sa v ňom neuplatňuje princíp úspechu, ani zavinenia. V zmysle ust. § 53 CMP je možné priznať účastníkom konania náhradu trov konania v konaniach o určenie otcovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov (avšak v predmetnej veci ani o jedno z týchto konaní nešlo), ak účastník zaviní trovy, ktoré by inak neboli vznikli (napr. nedostaví sa na pojednávanie a svoju

neúčast' neospravedlní, čím dôjde k zmareniu pojednávania) a v prípade, ak sa to súdu s ohľadom na okolnosti prípadu javí ako spravodlivé. Keďže po preskúmaní predmetného konania súd nezistil dôvod na priznanie náhrady trov konania matke, nakoľko samotná skutočnosť, že otec podal návrh na zníženie výživného, ktorý súd zamietol a zvolenie si právneho zástupcu pre nemožnosť dostaviť sa na pojednávanie, nie je dôvodom na priznanie náhrady trov konania. Súd nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na priznanie náhrady trov konania účastníkom konania, preto o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

6. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka dôvodiac, že uznesenie je nesprávne, pretože súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že rozhodne, že matka má nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania vo výške 404,36 Eur k rukám právnej zástupkyne matky v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Namietala, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania matky neaplikoval ust. § 55 CMP. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil. Každý z účastníkov si teda znáša sám svoje trovy, ktoré v konaní platil. Civilný mimosporový poriadok však pripúšťa výnimky a jednou z nich je ust. § 53 CMP. Výnimku zo zásady uvedenej v ust. § 52 CMP predstavuje aj ust. § 55 CMP, ktorý oprávňuje súd priznať náhradu trov konania aj vtedy, ak je to vzhľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Zákonodarca konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní. Treba zároveň zdôrazniť, že pre aplikáciu ust. § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 147/08, ktorý konštatoval, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania treba prihliadnúť s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu aj na spravodlivé riešenie vzťahov medzi účastníkmi, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou materiálneho prístupu k výkonu súdnictva. Mala za to, že priznanie náhrady trov konania matke proti otcovi je v danej veci odôvodnené okolnosťami prípadu, keďže návrh na zníženie výživného zo dňa 16.07.2021 otec podal po cca jednom roku od právoplatnosti predchádzajúcej úpravy výživného na maloleté dieťa v rozsudku zo dňa 21.05.2020, sp. zn. 9P/39/2019 (ktorým bola schválená rodičovská dohoda o znížení výživného na maloleté dieťa, v konaní vedenom na návrh otca), ktorú zmenu pomerov otec odôvodnil tým, že si vzal hypotekárny úver dňa 18.11.2020 a dňa 18.06.2021 uzavrel manželstvo, čím mu pribudla vyživovacia povinnosť k manželke. Návrh otca na zníženie výživného v predmetnom konaní bol v celom rozsahu súdom vyhodnotený ako nedôvodný a bol zamietnutý, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené aj odvolacím súdom. Uviedla, že jej právne zastupovanie bolo odôvodnené aj jej nemožnosťou zúčastniť sa na nariadenom pojednávaní dňa 22.03.2022 z dôvodu hospitalizácie v nemocnici na covidovom oddelení s mladšou dcérou A. (v tom čase jedenásť mesačnou). Trovy konania, ktoré boli z jej strany vynaložené, mohli byť použité na potreby maloletého dieťaťa. Poznamenala, že povinný rodič, ktorý dieťa nemá v osobnej starostlivosti, cestu zníženia výživného považuje za „najefektívnejší“ spôsob zníženia svojich výdavkov, nakoľko neplatí súdny poplatok a aj v prípade, ak súd návrhu nevyhoví, platí len svoje trovy, keďže v zásade v predmetných konaniach žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Bola toho názoru, že je spravodlivé priznať jej náhradu trov konania podľa ust. § 55 CMP, ktoré spočívajú v trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a), pričom odmena podľa ust. § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky pre rok 2022 je 89,46 Eur/úkon; režijný paušál podľa ust. § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky je rok 2022 vo výške 11,63 Eur/úkon. Trovy právneho zastúpenia sú za úkony právnej služby v prvoinštančnom konaní za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom vo výške 101,09 Eur (89,46 Eur + 11,63 Eur), účasť na pojednávaní dňa 22.03.2022 vo výške 101,09 Eur (89,46 Eur + 11,63 Eur), účasť na pojednávaní dňa 26.05.2022 vo výške 101,09 Eur (89,46 Eur + 11,63 Eur), a v odvolacom konaní: vyjadrenie 15.08.2022 k odvolaniu otca proti rozsudku vo výške 101,09 Eur (89,46 Eur + 11,63 Eur).

7. K odvolaniu matky sa vyjadril otec, ktorý navrhol odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Dodal, že sa plne stotožňuje s odôvodnením tohto uznesenia.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba- matka (§ 359 a § 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok – ďalej len „CSP“ a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 CSP, § 59 ods. 1 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1

a contrario CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, v dôsledku čoho bolo potrebné napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1 a ods. 2 CSP).

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, ktorým súd prvej inštancie žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

10. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

11. Podľa § 49 ods. 1 CMP, účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

12. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 53 CMP, v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkovi, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkovi, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

14. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

15. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

16. Podľa § 58 ods. 1 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

18. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Rozhodovanie o trovách konania je imanentnou súčasťou rozhodovacieho procesu. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v režime tohto zákona, ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu, ktorý je prítomný v prevažnom okruhu týchto vecí, nie je možné uplatňovať preventívnu a sankčnú funkciu, ktorá sa uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade trov konania v konaniach podľa Civilného sporového poriadku. Konania podľa Civilného mimosporového poriadku sú spravidla uskutočňované vo verejnom záujme a aj prípadnému navrhovateľovi, pokiaľ sa konanie začalo na jeho návrh, nemožno klásť na ťarchu, ak konanie vyvolal, hoci si nebol úplne istý, či súd jeho návrh vyhovie. Okrem prítomnosti verejného záujmu je možné hovoriť aj o ďalších dôvodoch, prečo sa v mimosporových konaniach nevychádza z koncepcie sankčného mechanizmu trov konania. Jedným z nich je aj jednoznačnosť nastavenia miery úspechu v týchto konaniach, keďže súd v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu, môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac (§ 40 CMP), ďalším dôvodom je práve skutočnosť, že konanie podľa Civilného mimosporového poriadku možno začať aj bez návrhu (§ 23 ods. 2 CMP).

20. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon v nasledujúcich ustanoveniach neupravuje inak. O povinnosti nahradiť trovy konania (pokiaľ nejde o trovy konania štátu) rozhoduje súd len na návrh oprávneného účastníka (§ 57 CMP). Všeobecné

pravidlo, podľa ktorého si každý z účastníkov platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka, je prelomené v dvoch prípadoch. V prvom prípade náhradu trov konania možno priznať, ak to ustanovuje zákon, a to v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať (§ 53 CMP) a v druhom prípade vo všetkých konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé (§ 55 CMP). Ak nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 53 alebo § 55 CMP, súd v meritórnom rozhodnutí rozhodne o trovách tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (§ 52 CMP).

21. Súd prvej inštancie opodstatnene v preskúmanom uznesení skonštatoval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože samotná skutočnosť, že otec podal návrh na zníženie výživného, ktorý súd zamietol, ako aj zvolenie si právneho zástupcu matkou pre nemožnosť dostaviť sa na pojednávanie, nie je dôvodom na priznanie náhrady trov konania. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého uznesenia dodáva, že súd disponuje moderačným oprávnením v zmysle ust. § 55 CMP, podľa ktorého môže náhradu konania priznať, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Pokiaľ aj v rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/39/2019 zo dňa 21.05.2020, právoplatného na 10.06.2020, došlo k zníženiu výživného na vtedy maloleté dieťa na návrh otca, zníženie výživného bolo schválené rodičovskou dohodou. Ak otec po viac ako roku sa novým návrhom domáhal zníženia výživného na vtedy maloleté dieťaťa, realizoval svoje právo na súdnu ochranu a vydanie zamietajúceho rozhodnutia o jeho návrhu nemôže samo osebe ísť na ujmu otca. Z uvedeného nemožno dospieť k záveru, že v prípade podania návrhu otca po viac ako roku od právoplatnosti prechádzajúceho rozhodnutia, by došlo k podávaniu opakovaných nedôvodných návrhov na zníženie výživného, najmä ak prvým návrhom došlo k zníženiu výživného na maloleté dieťa. Argumentácia matky o zvolení si právnej zástupkyne aj z dôvodu jej nemožnosti zúčastniť sa na nariadenom pojednávaní dňa 22.03.2022, keďže bola hospitalizovaná so svojou maloletou dcérou v nemocnici neobstojí, pretože v režime konaní starostlivosti o maloletých sa povinné právne zastúpenie nevyžaduje. Pokiaľ sa ktorýkoľvek účastník rozhodne dať sa v mimosporovom konaní zastúpiť právnym zástupcom (advokátom), je to jeho slobodné rozhodnutie a musí byť uzročený s poplatným charakterom takýchto právnych služieb, čo vyplýva aj zo samotného splnomocnenia zo na 11.01.2022, ktoré matka podpísala. Odvolací súd preto nevzhladol podmienky predpokladané ust. § 55 CMP na výnimočné priznanie náhrady trov konania. Okolnosti prípadu v súvislosti s okolnosťami vzniku trov, náhrady ktorých sa matka domáha nezakladajú spravodlivosť pri priznaní náhrady trov konania matke.

22. Na základe vyššie uvedeného, vyhodnotiac odvolacie námietky matky ako nedôvodné, odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za použitia ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol za použitia ustanovenia § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).